

[Aksel Larsen.]

overvejer, om det ikke vilde være betimeligt at ændre det af Regeringen forelagte Lovforslag. Jeg anser det for yderst farligt at gennemføre det, og jeg finder, det er paa Tide, at man nu benytter det vundne Flertal i Landstinget saavel som den Støtte, man maa formode at faa fra Venstre med det ærede Medlem Hr. Clausager i Spidsen, til at klippe de økonomiske Kløer paa de rige og gøre Ret og Skel over for Fattigfolk her i Landet.

Formanden: Den ærede sidste Taler fremkom i sit Indlæg med meget stærke kritiske Bemærkninger over, at Forhandlingerne i dette Møde var begyndt, førend et af det ærede Medlem og hans Partifælle stillet Ændringsforslag var blevet trykt og omdelt. Jeg tager heraf Anledning til at gøre opmærksom paa, at efter de Meddelelser, der er tilgaaet mig, er Ændringsforslaget indleveret paa Rigsdagens Bureau to Minutter, før Forhandlingerne her skulde begynde. Dernæst gør jeg opmærksom paa, at i samme Øjeblik Ændringsforslaget var mangfoldiggjort og omdelt her i Salen, søgte jeg Tingets Tilladelse til at lade Ændringsforslaget indgaa i Tingets Forhandlinger, saaledes som sket er nu i den sidste Times Tid.

Svend E. Johansen: Naar jeg i Erindringen genkalder den voldsomme Modstand, der navnlig fra Socialdemokratiets Side var mod Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, og den Iver, hvormed man arbejdede paa at faa den ophævet, maa jeg efter at have fulgt Forhandlingerne i Dag sige: Ak, hvor forandret! Dengang man debatterede Spørgsmaalet om Ophævelse af Arbejds- og Erhvervsfrihedsloven, var der ingen Ende paa, hvor frit man vilde stille Organisationerne fra Socialdemokratiets Side; da var det Friheden, det gjaldt. I Dag har man saa den Dristighed at suspendere Organisationernes Bestemmelsesret og gøre Afgørelsen af den faglige Konflikt til et Spørgsmaal om Gennemførelse her i Rigsdagen. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der sagde, at dette var Opgaver, som man aldrig havde tænkt sig, Rigsdagen skulde løse. Jeg kan give det ærede Medlem fuldstændig Ret. Saa vidt jeg kan skønne og ud fra hele min Opfattelse af, hvad der er Statsmagts Opgaver, og hvad der ikke er dens Opgave, falder det ganske og aldeles uden for Rigsdagens og Regeringens Kompetence at lovgive paa dette Omraade.

I Virkeligheden burde Konsekvensen af den Lov, man gennemførte i Fjor om tvungen Voldgift, og af de Bestræbelser, man gør sig nu for at ophøje Mæglingforslaget til Lov, være den, at man ophævede samtlige Fagorganisationer, baade Arbejdernes og Arbejdsgivernes, og i øvrigt overlod til Rigsdagen at fastsætte Befolkningens Lønninger ved Lov, for det er jo i Realiteten det, man gør. Man kan lige saa godt lade være med at tilsløre Forholdet og lade Arbejderne i god Tro indbetale deres Kontingenter til de faglige Organisationer, fordi de tror, at disse Kontingenter skal anvendes til en Styrkelse af deres faglige Magt i en faglig Konflikt — det faar de jo øjensynlig alligevel ikke Lov til at anvende deres opsparede Penge til.

For øvrigt vil jeg have Lov til at hævde, at Statsmagten i det hele taget ikke med Rette kan forbyde faglige Kampe, saa længe den samme Statsmagt opretholder et System, der har til Forudsætning, at faglige Kampe maa finde Sted, for at Arbejderne kan forsøge paa at tilkæmpe sig bl. a. det, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte om, nemlig en vis Erstatning for Prisstigningen. I Pressens Radioavis i Aften meddeles det, at det engelske Blad „Manchester Guardian“ havde en Hyldestartikel til Statsminister Stauning, hvori man nævnte ham som Repræsentant for den Nation, der var Englands bedste Kunde. Men, tilføjede Bladet, der var stærkere Baand, der bandt de to Nationer sammen; der var Kærligheden til Søen, og der var den dybe Respekt for den personlige Frihed. Jeg tror, vi maa være glade for, at Skribenten i „Manchester Guardian“ ikke har kendt til disse Forhandlinger her, for saa vilde hans Vurdering af vor Respekt for den personlige Frihed sikkert skifte Karakter. Det er netop det, man ikke respekterer her paa Rigsdagen! Man anvender sin Magt til at løse de Opgaver, der trænger sig paa, som det ærede Medlem Hr. Rager sagde, saaledes som man ønsker det, ladende haant om alle Rettigheder, hvori de end er forankrede.

Da det Lovforslag, som Regeringen har fremsat, og det Ændringsforslag, som er fremsat af Mindretallet, i begge Tilfælde betyder en Krænkelser af den personlige Frihed, en Krænkelser af Organisationernes Bestemmelsesret paa det anerkendte Omraade, paa hvilket de arbejder, maa jeg for mit Vedkommende erklære, at jeg stemmer imod begge Forslagene, naar de kommer til Afstemning her i Tinget.